

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI

SECȚIA I CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 12/2017

Ședința publică de la 02.02.2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol judecarea cauzei Litigii cu profesioniștii privind pe reclamant [REDACTED] LTD PRIN MANDATAR [REDACTED] S.R.L. și pe pârât [REDACTED] INSURANCE S.A., intervenient [REDACTED] având ca obiect pretenții.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 16.01.2017 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea data care face parte integrantă din prezenta și când instanța a amânat pronunțarea succesiv la data de 26.01.2017 și pentru astăzi, data de 02.02.2017, cand, deliberand, a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 21.09.2016 pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București sub nr. 38182/299/2016 reclamanta [REDACTED] LTD, în contradictoriu cu pârâta S.C. [REDACTED] INSURANCE S.A. și intervenientul forțat [REDACTED] solicitând instanței ca prin hotărârea ce va pronunța să oblige pârâta la plata în favoarea reclamantei a sumei de 35993,96 lei, cu titlu de despăgubire, precum și obligarea la plata sumei de 6046,99 lei cu titlu de dobândă legală la debitul neachitat în valoare de 0,2% calculate de la 24.06.2016-15.09.2016, precum și în continuare până la data plății efective, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că în data de 22.12.2015 [REDACTED] conducând autoturismul [REDACTED] a produs din culpa sa un accident de circulație, în urma căruia a fost avariat autoturismul [REDACTED] asigurat CASCO la societatea reclamantă cu certificatul de asigurare din 07.03.2016, în baza căruia s-a plătit despăgubirea în cuantum de 35993,96 lei.

A susținut că după plata indemnizației asiguratului reclamantei, aceasta s-a subrogat în drepturile acestuia și a solicitat pârâtei, în calitate de asigurător de răspundere civilă, indemnizația plătită.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 2210 C.civ., Legea 136/1995, Norma ASF nr. 23/2014.

În probațiune, reclamanta a solicitat proba cu înscrisuri, anexând la dosar, în copie un set de înscrisuri.

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 2092,15 lei (f. 70).

Pârâta City Insurance S.A. nu a formulat întâmpinare.

Intervenientul forțat a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale active a sa, care a fost introdus în cauză în calitate de intervenient forțat, având în vedere că litigiul este între două societăți de asigurare, din care una nu și-a îndeplinit obligațiile asumate. Pe fondul cauzei, acesta a recunoscut faptul că accidentul a fost produs din culpa sa.

La termen instanța a calificat excepția lipsei calității procesuale active invocată de către intervenientul forțat ca fiind în realitate excepția lipsei calității procesuale pasive, excepție ce a fost respinsă raportat la dispozițiile art. 54 alin. 1 din Legea 136/1995. Instanța a încuviințat pentru reclamantă proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, și a rămas în pronunțare.

Analizând actele și lucrările efectuate în cauză, instanța reține următoarele:

În fapt, urmare a producerii accidentului de circulație din data de 22.12.2015 s-a stabilit prin adresa nr. 269273/15.01.2016 emisă de I.P.J. Gorj – Poliția Mun. Tg. Jiu, culpa [REDACTAT] în calitate de conducător a autoturismului cu nr. de înmatriculare [REDACTAT] asigurată de răspundere civilă auto conform poliței RCA seria RO/25/C25/HP nr. 002171583, emisă de pârâta [REDACTAT] Insurance, valabilă pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015.

În data de 27.04.2016, reclamanta a achitat în contul unității reparatoare, prin virament bancar, suma de 35993,96 lei, în considerarea contractului de asigurare, așa cum rezultă din ordinul de plată depus la dosar cu anexa (f. 9).

Instanța reține faptul că pârâta nu a făcut dovada achitării debitului în cauză.

În drept, instanța reține ca, în materia asigurării de răspundere civilă, Legea nr. 136/1995 și noul Cod civil stabilesc existența unor raporturi juridice între asigurator și terța persoană păgubită, născute prin subrogare, raporturi juridice ce izvorăsc *ex delictu*.

Astfel, art. 2210 alin.1 din noul C.civil reglementează subrogarea asiguratorului în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării împotriva celor răspunzători de producerea pagubei, cu excepția asigurărilor de persoane. În plus, art. 57 din Legea nr. 136/1996 prevede ca drepturile persoanelor păgubite prin producerea accidentelor de autovehicule se exercită împotriva celor răspunzători de producerea pagubei.

Față de cele expuse mai sus, instanța, reține că, în speță, reclamanta, achitând în baza poliței auto – CASCO, în interesul persoanei păgubite contravaloarea reparațiilor efectuate, potrivit facturii fiscale atașate cererii de chemare în judecată și extrasului de cont, a preluat acțiunea de care acesta beneficia, în baza art. 2210 din noul C.civil.

Pe fondul cauzei instanța urmează să analizeze dacă în ce îi privește pe intervenientul forțat [REDACTAT] sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie, conform dispozițiilor art. 1357 C.civil.

Cu privire la fapta ilicită instanța constată că aceasta există și constă în faptul că în data de 22.12.2015, intervenientul forțat conducând un autoturism cu nr. [REDACTAT], nu a respectat regulile de circulație pe drumurile publice și a produs un accident de circulație urma căruia a fost avariat și autoturismul cu nr. [REDACTAT] proprietate a [REDACTAT] Romania S.R.L., așa cum rezultă din declarația persoanei implicate în accident și din procesul verbal de constatare a contravenției.

Cu privire la vinovăția intervenientului forțat, instanța reține fapta a fost comisă din culpă, așa cum rezulta din înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Referitor la prejudiciul cauzat, instanța reține că acesta este, de asemenea, dovedit din probele aflate la dosarul cauzei, acesta îndeplinind și condițiile cerute de lege pentru a se putea obține repararea lui, și anume de a avea un caracter cert, constând în avariile aduse autoturismului cu nr. [REDACTAT] costurile aducerii vehiculului la starea tehnică și estetică dinaintea accidentului fiind în cuantum de 35993,96 lei.

În ceea ce privește cea din urmă cerință a angajării răspunderii civile delictuale, cea a raportului de cauzalitate între prejudiciu și fapta ilicită, instanța constată că și aceasta este îndeplinită, întrucât reclamanta a produs probe în sensul că avariile suferite de autoturismul cu nr. de înmatriculare [REDACTAT] s-au produs urmare a încălcării de către intervenientul forțat a prevederilor O.U.G. nr.195/2002, republicată.

Față de cele mai sus menționate, se reține că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie a intervenientului forțat [REDACTAT].

Potrivit art. 49 prima teză din Legea nr. 136/1995, *“asiguratorul acorda despăgubiri, în baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asigurații răspund fata de terțe persoane păgubite prin accidente de vehicule, precum și tramvaie și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil”*.

Având în vedere prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995, reiese că reclamanta era îndreptățită să solicite pârâtei SC [REDACTAT] INSURANCE ASIGURARE REASIGURARE S.A. plata sumelor de 35993,96 lei, având în vedere faptul că aceasta a achitat contravaloarea reparațiilor, așa cum rezultă din ordinul de plată din 27.04.2016 cu anexă.

În ceea ce privește solicitarea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata penalități de întârziere de 0,2% pe zi de întârziere calculate de la data scadenței până la achitarea

efectivă, instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația secundară în materie, respectiv art. 38 din Ordinul emis de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor nr. 23/2014, neexistând niciun motiv întemeiat pentru care pârâta să ramburseze cu întârziere suma de 35993,96 lei, reprezentând contravaloarea despăgubirii achitate în temeiul asigurării facultative Casco. Data de la care s-a născut dreptul reclamantei la plata despăgubirilor este 24.06.2016, și anume data împlinirii termenului de 15 zile pentru efectuarea plății, termen calculat de la data comunicării cererii de despăgubire împreună cu documentele justificative către pârâtă.

Față de aceste considerente instanța urmează să dispună obligarea pârâtei să plătească reclamantei penalități de întârziere în cuantum de 0,2% aferente perioadei 24.06.2016-15.09.2016 în cuantum de 6046,99 lei, precum și în continuare și până la data plății integrale a debitului.

Potrivit art. 453 C.pr.civ. se acordă dreptul persoanei care a câștigat procesul să ceară și să obțină de la partea adversă cheltuielile de judecată ocazionate de soluționarea cererii. Alin. 2 al aceluiași articol dispune că atunci când cererea este admisă în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată, de unde rezultă faptul că, în astfel de situații rămâne la latitudinea judecătorului de a stabili pe acest aspect.

Obligația de plată a cheltuielilor de judecată are drept fundament ideea de răspundere civilă delictuală, iar în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute lege în acest sens. La baza obligației de restituire a cheltuielilor de judecată stă culpa procesuală, și reprezintă o sancțiune procesuală pentru partea care se face vinovată de declanșarea procesului și o modalitate de despăgubire a celeilalte părți, iar temeiul răspunderii îl constituie art. 453 C. pr. civ..

Articolul 451 alin.(2) C.pr.civ., permite instanței să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, atunci când acestea sunt vădit disproporționate în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei, ori cu activitatea desfășurată de avocat, dispoziție care are menirea să împiedice abuzul de drept, prin deturnarea onorariului de avocat de la finalitatea sa firească, aceea de a permite justițiabilului să beneficieze de o asistență judiciară calificată pe parcursul procesului. O astfel de prerogativă a instanței de judecată este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să-i fie opozabil.

În sensul celor arătate este și jurisprudența CEDO (cauza Nielsen și Johnsen c. Norvegia, Sabou și Pîrcălab c. România) care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate de partea care a câștigat procesul numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare și care au fost în mod real făcute, în limita unui cuantum rezonabil. Astfel, rezultă faptul că pot fi acordate cu titlu de cheltuieli de judecată doar acele sume care în mod real și necesar au fost plătite de către partea care a câștigat procesul, în timpul și în legătură cu acel litigiu. Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului și reputația celui care acordă asemenea servicii, ele să nu fie exagerate.

Astfel, se va analiza din oficiu micșorare a onorariului de avocat, munca avocatului constituind un criteriu fundamental în raport cu care instanța poate statua în conformitate cu prevederile art. 451 alin. (2) asupra posibilității de reducere a onorariului de avocat. Munca avocatului are însă un caracter complex, situație în care pentru aprecierea onorariului ce urmează a fi suportat de partea adversă, care a pierdut procesul, se impune a fi avute în vedere mai multe aspecte și anume: timpul și volumul de muncă solicitată pentru executarea mandatului primit și activitățile solicitate de client, natura, noutatea și dificultatea cazului, importanța intereselor în cauză, împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl împiedică pe avocat să accepte un alt mandat din partea unei alte persoane, notorietatea și specializarea avocatului, constrângerile de timp în care avocatul este obligat de împrejurările cauzei să acționeze pentru a asigura serviciile legale performante.

Astfel, în raport de complexitatea cauzei, munca desfășurată de avocat pe parcursul reprezentării la un termen de judecată, față de împrejurarea că litigiul nu prezintă un caracter de noutate și având în vedere natura litigiului în care s-a prestat asistența juridică (acțiune în regres), onorariul de avocat în valoare de 3000 lei este prea mare, situație în care se impune o reducere a acestuia la valoarea de 1000 lei, pe care instanța o consideră ca fiind suficientă.

În temeiul art. 453 C.pr.civilă, instanța va obliga pârâta să plătească reclamantei suma de 3092,15 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru și onorariu avocat redus (f. 69, 98-99).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea formulată de reclamant [REDACTED] LTD PRIN MANDATAR [REDACTED] S.R.L., [REDACTED] CUI [REDACTED] cu sediul ales la C.AV. IANCU MARIAN SALAPA în sector 2, București, B-DUL FERDINAND, nr. 134 în contradictoriu cu pârât [REDACTED] INSURANCE S.A., CUI [REDACTED] [REDACTED], cu sediul în București str. [REDACTED] [REDACTED], sector 1 și cu intervenient [REDACTED] [REDACTED] com. [REDACTED] [REDACTED] Județ GORJ.

Obligă pârâta [REDACTED] INSURANCE S.A. la plata către reclamantă a sumei de 35993,96 lei reprezentând despăgubiri.

Obligă pârâta la plata sumei de 6046,99 lei reprezentând penalități în cuantum de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere calculate de la 24.06.2016 și până la 15.09.2016, precum și în continuarea până la data achitării debitului principal.

Obligă pârâta la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 3092,15 lei, reprezentând taxa judiciară de timbru și onorariu avocat.

Cu apel în 30 de zile de la comunicare, care se exercită prin depunerea cererii la Judecătoria Sectorului 1 București.

Pronunțată în ședință publică, azi, 02.02.2017.

PRESEDINTE,

GREFIER,

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A VI-A CIVILĂ
DECIZIA CIVILĂ NR. 4382 A

Ședința Publică din data de 14.11.2017

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

Judecător: [REDACTED]

Grefier: [REDACTED]

Pe rol soluționarea apelului declarat de apelanta-reclamantă [REDACTED] LTD prin mandatar [REDACTED] S.R.L. împotriva Sentinței civile nr. 12/02.02.2017 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, în dosarul nr. [REDACTED] în contradictoriu cu intimata-pârâtă [REDACTED] Insurance S.A. și intimatul-intervenient forțat [REDACTED] având ca obiect *pretenții*.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordinea listei, nu se prezintă părțile.
Procedura de citare este legal îndeplinită.

Tribunalul în temeiul art. 121 alin. 5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015 dispune strigarea cauzei la sfârșitul ședinței.

La apelul nominal făcut în ședința publică la sfârșitul ședinței de judecată nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează obiectul cauzei, stadiul judecării, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, precum și faptul că apelanta nu a achitat taxa judiciară de timbru, fiind solicitată judecarea cauzei în lipsă, după care,

Tribunalul, având în vedere că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă prin cererea de apel, constată cauza în stare de judecată și o reține în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Prin sentința civilă nr. 12/02.02.2017 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, în dosarul nr. [REDACTED], s-a admis cererea formulată de reclamanta [REDACTED] LTD prin mandatar [REDACTED] S.R.L., în contradictoriu cu pârât [REDACTED] INSURANCE S.A., și cu intervenientul [REDACTED] RU ION, a fost obligată pârâta [REDACTED] INSURANCE S.A. la plata către reclamantă a sumei de 35993,96 lei reprezentând despăgubiri, a fost obligată pârâta la plata sumei de 6046,99 lei reprezentând penalități în cuantum de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere calculate de la 24.06.2016 și până la 15.09.2016, precum și în continuarea până la data achitării debitului principal și a fost obligată pârâta la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 3092,15 lei, reprezentând taxa judiciară de timbru și onorariu avocat.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut următoarele:

În fapt, urmare a producerii accidentului de circulație din data de 22.12.2015, s-a stabilit prin adresa nr. 269273/15.01.2016 emisă de I.P.J. Gorj – Poliția Mun. Tg. Jiu, că [redacted] în calitate de conducător a autoturismului cu nr. de înmatriculare [redacted] asigurată de răspundere civilă auto conform poliței RCA seria RO/25/C25/HP nr. 002171583, emisă de pârâta [redacted] Insurance, valabilă pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015.

În data de 27.04.2016, reclamanta a achitat în contul unității reparatoare, prin virament bancar, suma de 35993,96 lei, în considerarea contractului de asigurare, așa cum rezultă din ordinul de plată depus la dosar cu anexa.

Instanța a reținut faptul că pârâta nu a făcut dovada achitării debitului în cauză.

În drept, instanța a reținut ca, în materia asigurării de răspundere civilă, Legea nr. 136/1995 și noul Cod civil stabilesc existența unor raporturi juridice între asigurator și terța persoană păgubită, născute prin subrogare, raporturi juridice ce izvorăsc ex delictu.

Astfel, art. 2210 alin.1 din noul C.civil reglementează subrogarea asiguratorului în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării împotriva celor răspunzători de producerea pagubei, cu excepția asigurărilor de persoane. În plus, art. 57 din Legea nr. 136/1996 prevede ca drepturile persoanelor păgubite prin producerea accidentelor de autovehicule se exercită împotriva celor răspunzători de producerea pagubei.

Față de cele expuse mai sus, instanța a reținut că, în speță, reclamanta, achitând în baza poliței auto – CASCO, în interesul persoanei păgubite contravaloarea reparațiilor efectuate, potrivit facturii fiscale atașate cererii de chemare în judecată și extrasului de cont, a preluat acțiunea de care acesta beneficia, în baza art. 2210 din noul C.civil.

Pe fondul cauzei instanța a analizat dacă în ce îi privește pe intervenientul forțat [redacted] sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie, conform dispozițiilor art. 1357 C.civil.

Cu privire la fapta ilicită instanța a constatat că aceasta exista și constă în faptul că în data de 22.12.2015, intervenientul forțat conducând un autoturism cu nr. [redacted] nu a respectat regulile de circulație pe drumurile publice și a produs un accident de circulație urma căruia a fost avariat și autoturismul cu nr. [redacted] proprietate a [redacted] Romania S.R.L., așa cum rezultă din declarația persoanei implicate în accident și din procesul verbal de constatare a contravenției.

Cu privire la vinovăția intervenientului forțat, instanța a reținut fapta a fost comisă din culpă, așa cum rezulta din înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Referitor la prejudiciul cauzat, instanța a reținut ca acesta este, de asemenea, dovedit din probele aflate la dosarul cauzei, acesta îndeplinind și condițiile cerute de lege pentru a se putea obține repararea lui, și anume de a avea un caracter cert, constând în avariile aduse autoturismului cu nr. [redacted] costurile aducerii vehiculului la starea tehnică și estetică dinaintea accidentului fiind în cuantum de 35993,96 lei.

În ceea ce privește cea din urmă cerință a angajării răspunderii civile delictuale, cea a raportului de cauzalitate între prejudiciu și fapta ilicită, instanța constată că și aceasta este îndeplinită, întrucât reclamanta a produs probe în sensul că avariile suferite de autoturismul cu nr. de înmatriculare [redacted] s-au produs urmare a încălcării de către intervenientul forțat a prevederilor O.U.G. nr.195/2002, republicată.

Față de cele mai sus menționate, s-a reținut că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie a intervenientului forțat [redacted].

Potrivit art. 49 prima teză din Legea nr. 136/1995, “asiguratorul acorda despăgubiri, în baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asigurații răspund fata de terțe persoane păgubite prin accidente de vehicule, precum și tramvaie și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil”.

Având în vedere prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995, reiese că reclamanta era îndreptățită să solicite pârâtei SC [redacted] ASIGURARE REASIGURARE S.A.

plata sumelor de 35993,96 lei, având în vedere faptul că aceasta a achitat contravaloarea reparărilor, așa cum rezultă din ordinul de plată din 27.04.2016 cu anexă.

În ceea ce privește solicitarea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata penalități de întârziere de 0,2% pe zi de întârziere calculate de la data scadenței până la achitarea efectivă, instanța a constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația secundară în materie, respectiv art. 38 din Ordinul emis de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor nr. 23/2014, neexistând niciun motiv întemeiat pentru care pârâta să ramburseze cu întârziere suma de 35993,96 lei, reprezentând contravaloarea despăgubirii achitate în temeiul asigurării facultative Casco. Data de la care s-a născut dreptul reclamantei la plata despăgubirilor este 24.06.2016, și anume data împlinirii termenului de 15 zile pentru efectuarea plății, termen calculat de la data comunicării cererii de despăgubire împreună cu documentele justificative către pârâtă.

Față de aceste considerente instanța a dispus obligarea pârâtei să plătească reclamantei penalități de întârziere în cuantum de 0,2% aferente perioadei 24.06.2016-15.09.2016 în cuantum de 6046,99 lei, precum și în continuare și până la data plății integrale a debitului.

Potrivit art. 453 C.pr.civ. se acordă dreptul persoanei care a câștigat procesul să ceară și să obțină de la partea adversă cheltuielile de judecată ocazionate de soluționarea cererii. Alin. 2 al aceluiași articol dispune că atunci când cererea este admisă în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecat, de unde rezultă faptul că, în astfel de situații rămâne la latitudinea judecătorului de a stabili pe acest aspect.

Obligația de plată a cheltuielilor de judecată are drept fundament ideea de răspundere civilă delictuală, iar în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute lege în acest sens. La baza obligației de restituire a cheltuielilor de judecată stă culpa procesuală, și reprezintă o sancțiune procesuală pentru partea care se face vinovată de declanșarea procesului și o modalitate de despăgubire a celeilalte părți, iar temeiul răspunderii îl constituie art. 453 C. pr. civ..

Articolul 451 alin.(2) C.pr.civ., permite instanței să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, atunci când acestea sunt vădit disproporționate în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei, ori cu activitatea desfășurată de avocat, dispoziție care are menirea să împiedice abuzul de drept, prin deturnarea onorariului de avocat de la finalitatea sa firească, aceea de a permite justițiabilului să beneficieze de o asistență judiciară calificată pe parcursul procesului. O astfel de prerogativă a instanței de judecată este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să-i fie opozabil.

În sensul celor arătate este și jurisprudența CEDO (cauza Nielsen și Johnsen c. Norvegia, Sabou și Pîrcălab c. România) care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate de partea care a câștigat procesul numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare și care au fost în mod real făcute, în limita unui cuantum rezonabil. Astfel, rezultă faptul că pot fi acordate cu titlu de cheltuieli de judecată doar acele sume care în mod real și necesar au fost plătite de către partea care a câștigat procesul, în timpul și în legătură cu acel litigiu. Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului și reputația celui care acordă asemenea servicii, ele să nu fie exagerate.

Astfel, se va analiza din oficiu micșorare a onorariului de avocat, munca avocatului constituind un criteriu fundamental în raport cu care instanța poate statua în conformitate cu prevederile art. 451 alin. (2) asupra posibilității de reducere a onorariului de avocat. Munca avocatului are însă un caracter complex, situație în care pentru aprecierea onorariului ce

urmează a fi suportat de partea adversă, care a pierdut procesul, se impune a fi avute în vedere mai multe aspecte și anume: timpul și volumul de muncă solicitată pentru executarea mandatului primit și activitățile solicitate de client, natura, noutatea și dificultatea cazului, importanta intereselor în cauză, împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl împiedică pe avocat să accepte un alt mandat din partea unei alte persoane, notorietatea și specializarea avocatului, constrângerile de timp în care avocatul este obligat de împrejurările cauzei să acționeze pentru a asigura serviciile legale performante.

Astfel, în raport de complexitatea cauzei, munca desfășurată de avocat pe parcursul reprezentării la un termen de judecată, față de împrejurarea că litigiul nu prezintă un caracter de noutate și având în vedere natura litigiului în care s-a prestat asistența juridică (acțiune în regres), onorariul de avocat în valoare de 3000 lei este prea mare, situație în care se impune o reducere a acestuia la valoarea de 1000 lei, pe care instanța o consideră ca fiind suficientă.

În temeiul art. 453 C.pr.civilă, instanța a obligat pârâta să plătească reclamantei suma de 3092,15 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru și onorariu avocat redus (f. 69, 98-99).

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta [REDACTED] LTD, solicitând schimbarea în parte a sentinței apelate în sensul obligării pârâtului la plata integrală a cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu de avocat.

Motivele de apel vizează următoarele:

-instanța de fond a ignorat convenția părților respectiv contractul de asistență juridică prin care părțile au negociat onorariul de 3.000 lei;

- instanța de fond a folosit excesiv posibilitățile conferite de art. 451 alin.2 Cpc, diminuarea onorariului de avocat, fără a lua în considerare valoarea pricinii, natura litigiului și munca depusă de către avocat;

- instanța nu a ținut seama de faptul că suma respectivă este supusă unei fiscalizări în cuantum de 51,5%, iar aplicând impozitarea rezultă o sumă de 1455 lei.

Suma reprezentând onorariu de avocat are un caracter real, rezonabil și necesar prin raportare la practica instanțelor naționale și europene neavând caracter exagerat.

În drept s-au invocat dispozițiile art. 451 și art. 480 Cod de procedură civilă.

Intimata, legal citată nu a formulat întâmpinare.

Analizând apelul conform art. 479 Cpc, pe baza actelor și lucrărilor dosarului, tribunalul reține următoarele:

Obiectul apelului îl constituie obligarea pârâtei și la diferența de 2000 lei cu titlu de onorariu de avocat pe care prima instanță nu a acordat-o ca urmare a interpretării eronate a dispozițiilor art. 451 alin.3 Cod de procedură civilă și a reducerii de la suma de 3.000 lei la 1.000 lei a acestui onorariu.

Admițând acțiunea, prima instanță a dat eficiență dispozițiilor art. 452 Cod de procedură civilă și a obligat partea care a căzut în pretenții la plata cheltuielilor de judecată reducând onorariu de avocat cu două treimi, cu motivarea generică în sensul că nu ar avea un caracter rezonabil în raport de timpul și volumul de muncă prestat de avocat, de natura, evoluția și dificultatea cazului, de notorietatea și specializarea avocatului.

În speță, prin cererea introductivă înregistrată la 21.09.2016, reclamanta prin avocat a pretins cu titlu de despăgubiri civile suma de 35.996,96 lei, 6046,99 lei penalități de întârziere.

La cerere s-au depus 18 anexe cuprinzând 60 de pagini de înscrisuri doveditoare, planșe foto și altele.

Acțiunea a fost admisă în totalitate, prima instanță confirmând susținerile din cererea introductivă cu privire la îndeplinirea condițiilor cumulative ale răspunderii civile delictuale precum și la cele ce privesc răspunderea civilă contractuală a asigurătorului RCA în numele și pentru asiguratul autor al delictului rutier.

în raport de aceste elemente care privesc obiectul, natura și gradul mediu de complexitate al cauzei, precum și de valoarea acordată de către prima instanță, se constată însă că onorariul de 3.000 lei nu este vădit disproportionat și deci nu are caracter nerezonabil așa cum impun dispozițiile art. 451 Cod de procedură civilă, drept criteriu substanțial de reducere.

Drept consecință, în raport de considerentele expuse, tribunalul conform art. 480 Cod de procedură civilă va admite apelul, va schimba în parte sentința civilă apelată în sensul obligării pârâtei și al diferența de onorariu avocat (cheltuieli de judecată de 2.000 lei). Celelalte dispoziții ale sentinței apelate vor fi menținute.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite apelul apelanta-reclamantă [redacted] LTD, înmatriculată în registrul comerțului sub nr. J [redacted], având CUI [redacted], cu sediul în Dublin, [redacted], [redacted], [redacted], parter, Irlanda, prin mandatar [redacted] S.R.L., și sediul ales în sector 2, București, B-dul Ferdinand I, nr. 134, împotriva Sentinței civile nr. 12/02.02.2017 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, în dosarul nr. [redacted]*, în contradictoriu cu intimata-pârâtă [redacted] Insurance S.A., înregistrată în registrul comerțului sub nr. [redacted], având CUI [redacted], cu sediul social în sector 1, București, str. [redacted], nr. [redacted] și intimatul-intervenient forțat [redacted], având CNP [redacted], domiciliat în Comuna D [redacted], Sat [redacted], Județ Gorj.

Schimbă în parte sentința civilă apelată în sensul că:
Obligă pârâta și la plata sumei de 2000 lei cu titlu de diferență onorariu de avocat.
Cu recurs în termen de 30 de zile de la comunicare.
Recursul se va depune la Tribunalul București – Secția a VI-a Civilă.
Pronunțată în ședință publică azi, 14.11.2017.

PREȘEDINTE,
Judecător [redacted]

JUDECĂTOR,
[redacted]

JUDECĂTORIA SECTORULUI 1
BUCUREȘTI
Prezentul copie [redacted] cu originalul,
alături în dosarul acestui proces nr. [redacted]
se legitimează de noi.

38182/299/2016*
definitiv prin merceurare

Red.jud. M.N.
Dactilo.R.G./6 ex.
Judecătoria Sectorului 1 București – dosar nr. [redacted]
Judecător fond – [redacted]
Comunicat
Ex.

Elaborat 29 10/19
Anulat 5 lei